

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová

- hvězdářský dalekohled, bourací kladivo Makita, ubytovací stavební buňka zakoupena 13. 12. 2005 od obce [REDACTED], televizor Sony, televize malá, kotel nový (pařák) a štoček na zabíjení;
- b) ze zaniklého společného jmění manželů se **přikazuje** do výlučného vlastnictví žalovaného: bagr JCB, obchodní označení [REDACTED], varianta [REDACTED], rok výroby 2002, r. z. [REDACTED], osobní automobil Škoda Octavia r. z. [REDACTED] a prodejní kiosek zelené barvy se dvěma dvoukřídlými bílými okny;
- c) se **nařizuje** prodej nemovitostí, a to: pozemku parc. č. [REDACTED] o výměře 1 206 m², zahrada, pozemku parc. č. [REDACTED] o výměře 92 m², zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova bez č. p. nebo č. ev. – garáž, pozemku parc. č. [REDACTED] o výměře 146 m², zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova s č. p. [REDACTED], rodinný dům, a pozemku parc. č. [REDACTED] o výměře 15 m², zahrada, vše v k. ú. [REDACTED], obec [REDACTED], zapsáno na LV č. [REDACTED] vedeném u Katastrálního úřadu pro [REDACTED], Katastrální pracoviště [REDACTED], a rozdělení výtěžku prodeje mezi účastníky v poměru 70% ve prospěch žalobkyně a 30% ve prospěch žalovaného;
- d) návrh žalobkyně na vypořádání traktoru TK14 se **zamítá**;
- e) žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na vyrovnání podílů 215 147,50 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 90 611 Kč a odvolacího řízení 13 345 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.
- IV. Žalobkyně je **povinna** zaplatit na náhradě nákladů řízení státu za odvolací řízení 3 082 Kč, vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Mělníku.
- V. Žalovaný je **povinen** zaplatit na náhradě nákladů řízení státu za řízení před soudem prvního stupně 2 660 Kč a za odvolací řízení 4 622 Kč, vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Mělníku.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Mělníku (dále jen „soud prvního stupně“) rozhodl rozsudkem ze dne 21. 2. 2020, č. j. 7 C 312/2016-283, že se z movitých, které měli žalobkyně a žalovaný ve společném jmění manželů, **přikazuje** do výlučného vlastnictví žalobkyně: motocykl Honda Enduro 250 v hodnotě 0 Kč, motorová fréza Tera a valník v hodnotě 0 Kč, zahradní sezení stůl, dvě lavice a dvě židle v hodnotě 0 Kč, okružní pila se stolem v hodnotě 0 Kč, kompresor Mecafer v hodnotě 0 Kč, osobní automobil Volkswagen Golf (dále jen „automobil č. 1“) v hodnotě 14 690 Kč, motorová pila Husqarna v hodnotě 0 Kč, hvězdářský dalekohled v hodnotě 0 Kč, bourací kladivo Makita v hodnotě 0 Kč, ubytovací stavební buňka zakoupena 13. 12. 2005 od obce [REDACTED] v hodnotě 0 Kč, televizor Sony v hodnotě 0 Kč, televize malá v hodnotě 0 Kč, kotel nový (pařák) v hodnotě 0 Kč, štoček na zabíjení nový v hodnotě 0 Kč, tedy movité věci v celkové hodnotě 14 690 Kč (výrok I.), že se z movitých věcí, které měli žalobkyně a žalovaný ve společném jmění manželů, **přikazuje** do výlučného vlastnictví žalovaného: bagr JCB, obchodní označení [REDACTED], varianta [REDACTED], rok výroby 2002, r. z. [REDACTED] (dále jen „bagr“) v hodnotě 345 500 Kč, traktor TK14 v hodnotě 89 000 Kč, osobní automobil Škoda Octavia r. z. [REDACTED] (dále jen „automobil č. 2“) v hodnotě 60 000 Kč, prodejní kiosek zelené barvy se dvěma dvoukřídlými bílými okny v hodnotě 0 Kč, traktor domácí výroby v hodnotě 19 000 Kč, bubnová sekačka v hodnotě 4 900 Kč, tedy movité věci v celkové hodnotě 518 400 Kč (výrok II.), že se zaniklé společné jmění účastníků k nemovitostem, a to pozemku parc. č. [REDACTED] o výměře 1 206 m², zahrada, pozemku parc. č. [REDACTED] o výměře 92 m²,

zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova bez č. p. nebo č. ev. – garáž, pozemku parc. č. [REDAKCE] o výměře 146 m², zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova s č. p. [REDAKCE], rodinný dům, a pozemku parc. č. [REDAKCE] o výměře 15 m², zahrada, vše v k. ú. [REDAKCE], obec [REDAKCE], zapsáno na LV č. [REDAKCE] vedeném u Katastrálního úřadu pro [REDAKCE], Katastrální pracoviště [REDAKCE] (dále jen „nemovitosti“), vypořádává tak, že se nařizuje prodej těchto nemovitostí a rozdělení výtěžku prodeje mezi účastníky v poměru jedné poloviny ve prospěch každého z účastníků (výrok III.), že se žaloba v části, v níž se žalobkyně domáhala vypořádání tří kubíkových nádrží obsahujících motorovou naftu a vypořádání finančních prostředků odpovídajících kupní ceně za nemovitosti v k. ú. [REDAKCE] ve výši 690 000 Kč, zamítá (výrok IV.), že je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni na vyrovnání podílů 253 355 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok V.), že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok VI.), že je žalobkyně povinna zaplatit na náhradě nákladů řízení spočívajících ve znalečném státu České republiky – Okresnímu soudu v Mělníku částku, která bude stanovena samostatným usnesením, do tří dnů od právní moci takového usnesení (výrok VII.), a že je žalovaný povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení spočívajících ve znalečném státu České republiky – Okresnímu soudu v Mělníku částku, která bude stanovena samostatným usnesením do tří dnů od právní moci takového usnesení (výrok VIII.).

2. Soud prvního stupně vyšel ze situace, kdy se žalobkyně domáhala vypořádání rozvodem zaniklého společného jmění manželů s tím, že k němu nedošlo dohodou, přičemž požadovala, aby byly do vypořádání zahrnuty nemovitosti, movité věci v hodnotě celkem 1 218 900 Kč, finanční prostředky v hotovosti v řádech nejméně statisíců korun, které měl k dispozici žalovaný, a za něž pořídil krátce po rozvodu manželství dne 16. 12. 2015 nemovitosti v obci a k. ú. [REDAKCE] (pozemek parc. č. st. [REDAKCE] o výměře 452 m², zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez č. p. nebo ev. č., zemědělská stavba, a pozemek parc. č. [REDAKCE] o výměře 3 040 m², ostatní plocha, dále jen „nemovitosti žalovaného“), za cenu 690 000 Kč. Navrhla, aby byly všechny nemovitosti přikázány do výlučného vlastnictví žalovaného, dále aby byly movité věci přikázány do vlastnictví toho z účastníků, který je má ve své dispozici, a aby jí žalovaný zaplatil částku na vyrovnání podílů.
3. Soud prvního stupně se rovněž zabýval návrhy žalovaného a jeho tvrzeními. Žalovaný zahrnul k vypořádání další movité věci, dále pozemky parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] (dále jen „pozemky“), částky 540 000 Kč a 170 000 Kč. Žalovaný dále namítal, že traktor TK14 není součástí společného jmění, neboť byl pouze zapůjčen od M. [REDAKCE] T. [REDAKCE]. Rovněž namítal, že bubnovou sekačku a traktor domácí výroby si žalobkyně z nemovitostí po rozvodu odvezla.
4. Oba účastníci vzali v průběhu řízení své návrhy na vypořádání movitých věcí zčásti zpět, proto soud prvního stupně v tomto rozsahu řízení zastavil. Ohledně položek navržených žalovaným k vypořádání pod označením drobný nábytek a knihy odborné, částek 540 000 Kč a 170 000 Kč a návrhu týkajícího se vypořádání pozemků soud prvního stupně návrh žalovaného odmítl.
5. Soud prvního stupně měl za prokázané, že účastníci uzavřeli manželství 19. 8. 1983, rozvedeno bylo rozsudkem Okresního soudu v Mělníku č. j. 10 C 177/2015-13, který nabyl právní moci 29. 9. 2015. Za trvání manželství a ze společných prostředků nabyli účastníci nemovitosti, jejichž hodnota v dubnu 2016 činila 4 200 000 Kč. Soud prvního stupně měl taktéž za prokázané, že v průběhu manželství měli účastníci úspory ve výši 512 000 Kč, jejich existenci měl za zjištěnou však jen k datu 25. 11. 2014. Soud prvního stupně měl taktéž za prokázané, že žalovaný zakoupil kupní smlouvou ze dne 16. 12. 2015 nemovitosti žalovaného. Kupní cenu uhradil ze zapůjčených prostředků, konkrétně si půjčil od M. [REDAKCE] T. [REDAKCE] v listopadu 2015 částku 300 000 Kč, od V. [REDAKCE] T. [REDAKCE] částku 150 000 Kč a od J. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] částku 350 000 Kč. Soud prvního stupně měl taktéž za prokázané, že movité věci, jež jsou obsaženy ve výroku I. a II. jeho rozsudku, byly pořízeny za trvání manželství ze společných prostředků, a že jejich obvyklá cena představuje částky,

jež jsou uvedeny v odstavci 1. odůvodnění tohoto rozsudku. Ohledně bagru a automobilu č. 1 zjistil soud prvního stupně tyto ceny ze znaleckých posudků, ohledně bubnové sekačky, traktoru domácí výroby a traktoru TK14 vzal soud prvního stupně jakožto ceny těchto věcí částky, za něž je žalovaný v době po rozvodu manželství účastníků nabízel k prodeji na internetovém portálu www.sbazar.cz. Ohledně brokovnice s náhradní hlavní a revolveru Taurus (dále jen „zbraně“) vyšel soud prvního stupně co do jejich ceny z částky, za kterou žalovaný tyto věci po rozvodu prodal. U ostatních movitých věcí učinili účastníci jejich obvyklou cenu nespornou.

6. Soud prvního stupně naproti tomu neměl za prokázané, že tři kubíkové nádrže obsahující motorovou naftu existovaly ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků.
7. Soud prvního stupně posoudil věc po právní stránce podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a vypořádání provedl podle pravidel obsažených v § 742 o. z.. Soud prvního stupně uzavřel, že předmět zaniklého společného jmění účastníků tvoří movité věci specifikované ve výrocích I. a II. jeho rozsudku v obvyklých cenách tam uvedených, přičemž movité věci přikázal do výlučného vlastnictví toho z účastníků, který je užívá a měl o ně zájem. Bubnovou sekačku, traktor domácí výroby a traktor TK14 přikázal soud prvního stupně do výlučného vlastnictví žalovaného proto, že tyto movité věci inzeroval v době po rozvodu manželství, tj. podle všeho měl možnost s nimi disponovat za cenu, kterou sám stanovil. Aktiva zaniklého společného jmění dále tvoří nemovitosti. V řízení byl sporný způsob jejich vypořádání, když žalovaný navrhoval reálné rozdělení pozemku, jehož součástí je rodinný dům, což soud prvního stupně považoval nejen za nespravedlivé, ale i za velmi problematické co do zajištění vstupu na nově vzniklé pozemky a také s ohledem na vyhrocené vztahy účastníků, neboť žalovaný byl odsouzen pro násilné chování k žalobkyni. Představu žalovaného o tom, že budou nemovitosti přikázány do jeho vlastnictví, a on bude žalobkyni splácet vypořádací podíl (velmi nízký) po minimálních částkách, hodnotil soud prvního stupně jako zcela neakceptovatelnou. Za nepřijatelný způsob vypořádání nemovitostí považoval soud prvního stupně taktéž návrh žalovaného na jejich přikázání do spoluvlastnictví účastníků, a to opět s ohledem na jejich vyhrocené vztahy. Ze všech těchto důvodů nařídil soud prvního stupně prodej nemovitostí a rozdělení jeho výtěžku mezi účastníky rovným dílem.
8. Soud prvního stupně také uzavřel, že nelze vypořádat tři kubíkové nádrže s motorovou naftou, neboť nebylo prokázáno, že by byly ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství jeho součástí. A dále, že nelze vypořádat žalobkyní navrhovanou částku 690 000 Kč, neboť žalovaný si finanční prostředky na zaplacení kupní ceny za pozemky zapůjčil, takže se nejedná o úspory účastníků vzniklé za manželství.
9. Ve výsledku kalkuloval soud prvního stupně podíly účastníků podle hodnot a způsobu jejich rozdělení podle bodu 6. a 7. odůvodnění tohoto rozsudku a stanovil vypořádací podíl na 253 355 Kč ve prospěch žalobkyně.
10. Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení mezi účastníky odůvodnil soud prvního stupně § 142 odst. 2 ve spojení s § 146 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že úspěch účastníků je rovnocenný, neboť každý z nich uspěl s částí svých požadavků, stejně tak byl s některými návrhy neúspěšný.
11. O náhradě nákladů řízení státu rozhodl soud prvního stupně podle § 148 odst. 1 o. s. ř. tak, že každému z účastníků uložil povinnost nahradit jednu polovinu těchto nákladů. Jejich konkrétní vyčíslení ponechal na samostatné usnesení.

12. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal včas odvolání žalovaný. Namítal, že je rozsudek soudu prvního stupně nepřezkoumatelný. Dále tvrdil, že traktor TK14 nikdy nebyl součástí společného jmění účastníků, byl vypůjčen od M [REDACTED] T [REDACTED], což on i jeho manželka ve svých svědeckých výpovědích před soudem prvního stupně jednoznačně potvrdili, takže soud prvního stupně učinil v tomto ohledu chybný skutkový i právní závěr. Dále nesouhlasil s cenou bagru ve výši 345 500 Kč, měl za to, že je výrazně nižší, když on jej od rozvodu účastníků nepoužívá a jeho cena by měla být stanovena podle jeho současného stavu. Co se týče bubnové sekačky a traktoru domácí výroby, tak tyto věci si žalobkyně po rozvodu odvezla, žalovaný je nemá ve svém držení, a proto mu je nelze přikázat do vlastnictví a již vůbec ne za soudem prvního stupně uvedené ceny 4 000 Kč a 19 000 Kč. Žalovaný taktéž brojil proti způsobu vypořádání zbraní, neboť tyto po rozvodu prodal, proto nemohou být vypořádány jako věci, je třeba pouze při výpočtu podílů účastníků zohlednit jejich celkovou cenu 3 000 Kč. Žalovaný měl konečně za to, že soud prvního stupně dostatečně neodůvodnil, proč nebyly nemovitosti přikázány do podílového spoluvlastnictví účastníků. Domnívá se, že to by představovalo optimální řešení. Na nemovitosti navazují další pozemky účastníků, které mají v podílovém spoluvlastnictví, přičemž nejvýhodnější by bylo prodávat veškeré nemovitosti jako celek, ne takto odděleně, na čemž účastníci prodělají. Žalovaný ve výsledku navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.
13. Žalobkyně se vyjádřila k odvolání žalovaného tak, že soud prvního stupně rozhodl po provedeném dokazování správně. Manželství účastníků se rozpadlo tragicky, žalovaný se dlouhodobě dopouštěl vůči žalobkyni domácího násilí, byl za to i odsouzen. Ve výsledku však šest let užívá vše, co tvořilo předmět společného jmění účastníků on. Naproti tomu žalobkyně, která ze společné domácnosti musela odejít, žije dlouhodobě na hranici životního minima. Odvolání ze strany žalovaného považuje za pokus, jak oddálit konečné vypořádání, a za ryze účelové.
14. Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v napadeném rozsahu (vyjma výroku IV.) a řízení, jež mu předcházelo, podle § 212 o. s. ř. ve spojení s § 212a odst. 1, odst. 5 o. s. ř. a shledal důvody pro jeho změnu. Výrok IV. nebyl dotčen odvoláním a nabyl samostatně právní moci.
15. Ze spisu soudu prvního stupně se podává, že žalovaný v podání ze dne 16. 1. 2017 uvedl, že „žalobkyně dluží“ částku 4 000 Kč za opravu rozbitých oken, jimiž „pronikla“ do nemovitostí“, 1/2 pojistného budov, domovní daně a nájemného elektrického jističe a paušálních plateb.
16. Odvolací soud měl za to, že bubnovou sekačku, traktor domácí výroby a traktor TK14 nelze vypořádat v těch cenách, s nimiž kalkuloval soud prvního stupně jakožto s cenami zjištěnými z inzerce realizované žalovaným. Pro případné ocenění uvedených movitých věcí znaleckým posudkem (pokud by účastníci neučinili jejich obvyklou cenu nespornou) shledal odvolací soud zároveň nedostatečnost informací ohledně vizuálního a technického stavu těchto věcí. Proto poskytl žalobkyni poučení podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. o povinnosti doplnit tvrzení k tomu, jaké jsou technické parametry, stáří, stav a vizuální podoba bubnové sekačky, traktoru domácí výroby a traktoru TK14. Žalovanému poskytl poučení podle téhož ustanovení o povinnosti doplnit tvrzení o tom, jaké jsou technické parametry, vizuální stav, stáří a poslední jemu známý stav věcí, o nichž tvrdí, že je žalobkyně po rozvodu manželství odvezla z nemovitostí, a to bubnové sekačky a traktoru domácí výroby, a dále věci, o níž tvrdí, že jí měl půjčenou od svědka T [REDACTED], a to traktoru TK14.
17. Žalobkyně v odvolacím řízení, mimo jiné v návaznosti na jí poskytnuté poučení, uvedla, že je pro odstup času velmi obtížné movité věci specifikovat podle požadavků odvolacího soudu, a proto

vzala žalobu v části týkající se návrhu na vypořádání bubnové sekačky a traktoru domácí výroby zpět.

18. Žalovaný v odvolacím řízení, mimo jiné v návaznosti na jemu poskytnutá poučení, co do popisu traktoru odkázal na fotografii založenou ve spise na č. l. 75. S částečným zpětvzetím žaloby ohledně bubnové sekačky a traktoru domácí výroby souhlasil.
19. Odvolací soud podle § 213 odst. 4 o. s. ř. doplnil dokazování rozsudkem Okresního soudu v Mělníku ze dne 15. 6. 2015, č. j. 1 T 29/2015-306, ze kterého bylo zjištěno, že nabyt právní moci dne 6. 8. 2015, a že jím byl žalovaný shledán vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, spočívajícího v tom, že v době nejméně od 1. 6. 2004 do 25. 11. 2014 ve společném obydlí psychicky a fyzicky týral žalobkyni tak, že ji oslovoval vulgárními, urážlivými a ponižujícími výrazy (např. „slepičí mozek, debil, píča, hajzl, zmrď“), slovně ji bezdůvodně napadal, hovořil o ní ponižujícím a urážlivým způsobem v rodinném prostředí, před známými i na veřejnosti, v rámci chodu domácnosti ji častoval nadávkami často provázenými fyzickým násilím v podobě pohlavků, strkání, bití otevřenou dlaní do zad a házení předmětů po žalobkyni, když v několika případech eskalovalo jeho jednání do výraznějších fyzických ataků, např. v létě roku 2013 ji při práci na zahradě udeřil otevřenou dlaní přes hlavu; žalovaný také žalobkyni omezoval, mimo jiné tím, že jí zamezil vstup do ložnice a nutil ji spát v obývacím pokoji, či vytrhl televizní kabel a zakázal jej nechat opravit, čímž zamezil na několik měsíců žalobkyni možnost sledovat televizní vysílání, i když věděl, že to činí ráda, odpočívá při tom či při sledování vykonává domácí práce. Za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců.
20. Dále odvolací soud zopakoval dokazování výsledkem svědka M. T., z něhož zjistil, že jeho manželka v mezidobí zemřela. Částku 300 000 Kč, kterou si od něj žalovaný půjčil, mu již vrátil. Půjčil si od něj i traktor, spíš to bylo něco jako holder či fréza. Stroj byl červený, s velkými koly, pravděpodobně byla všechna stejně velká, vysoký byl asi jeden metr, široký cca jeden a půl metru. Světla si na traktor dělal svědek sám. Pořídil si ho před 15 lety za 10 000 Kč. Stroj v době pořízení nebyl nový, jeho stáří tehdy bylo cca 20 let. Žalovanému půjčil stroj někdy v době, než se rozváděl, nebo když se rozváděl, přesně to svědek nedokázal časově zařadit. Žalovaný jej u sebe měl hodně dlouho. Také svědkovi říkal, jestli nechce ten traktor prodat. Svědek souhlasil a ví, že žalovaný pak inzeroval někde na internetu, inzeroval dlouho, ale k prodeji nedošlo. Neví, za jakou částku žalovaný traktor nabízel, o tom se nebavili, svědek mu jen říkal, že pořizovací cena byla 10 000 Kč. S žalovaným si pak volali, ten říkal, že se neprodal a svědek požadoval vrácení traktoru. Ten byl ale rozbitý, nemohl ani na silnici, musel se naložit na vozík. Svědkovi byla také předložena k nahlédnutí fotografie na č. l. 75, po jejím zhlédnutí uvedl, že stroj na fotografii vypadá jako předmětný traktor, určitě to ale nebylo foceno u něj doma.
21. Odvolací soud doplnil dokazování znaleckým posudkem ze dne 12. 8. 2020, č. 396-209/2020, ze kterého bylo zjištěno, že obvyklá cena automobilu č. 1, stanovená podle jeho současného stavu a současné úrovně cen, činí 13 455 Kč.
22. Odvolací soud taktéž doplnil dokazování znaleckým posudkem ze dne 26. 8. 2020, č. 2870-21/2020, dodatkem č. 1 k tomuto znaleckému posudku ze dne 31. 12. 2020 a výsledkem znalce PaedDr. Stanislava Hončíka, z nichž zjistil, že bagr zjevně není dlouhodobě užíván ke svému účelu, jeho stav je oproti době, kdy jej znalec viděl naposledy (neboť již v řízení před soudem prvního stupně určoval jeho obvyklou cenu), neměnný, pouze došlo k výměně pneumatik u zadních kol. Obvyklá cena bagru, stanovená podle jeho současného stavu a současné úrovně cen, činí 250 120 Kč.

Kč. Odvíjí se od časové amortizace, stroj je totiž starý 20 let a jeho zůstatková technická hodnota činí již jen 13,5 %.

23. Odvolací soud vychází ze skutkového stavu zjištěného před soudem prvního stupně (viz odstavec 5. odůvodnění) a pro stručnost na něj odkazuje, stejně tak jako ze skutkového stavu zjištěného v odvolacím řízení (viz odstavce 19. až 21. odůvodnění).
24. Vypořádání zaniklého společného jmění účastníků je třeba provést, jak správně uvedl soud prvního stupně, podle pravidel obsažených v § 742 o. z., jelikož společné jmění účastníků zaniklo 29. 9. 2015, tedy již za účinnosti uvedeného právního předpisu.
25. Odvolací soud pro úplnost uvádí, že pokud je v odstavci 2. odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně obsažena zmínka o požadavku žalovaného na úhradu částky 4 000 Kč za opravu rozbitých oken, 1/2 pojistného budov, domovní daně, nájemného elektrického jističe a paušální plateb, tak tyto položky správně nebyly pojaty do výrokové části jeho rozsudku. Žalovaný totiž tyto položky ve svém podání (viz. odstavec 15. odůvodnění) pouze uvedl jako „dluh“ žalobkyně, avšak výslovně je nenavrlh k vypořádání, proto o nich nemůže být rozhodováno.
26. K jednotlivým odvolacím námitkám žalovaného uvádí odvolací soud následující:
27. Rozsudek soudu prvního stupně nelze shledat nepřezkoumatelným v žádné jeho části. Soud prvního stupně podrobně popsal, jaké skutečnosti a z jakých důkazních prostředků zjistil, jak důkazy hodnotil, jaký ve výsledku zjistil skutkový stav a jak jej hodnotil po právní stránce. Transparentní a vyčerpávající je i jeho odůvodnění v části týkající se způsobu vypořádání nemovitostí, tj. i toho, proč nebyly přikázány do podílového spoluvlastnictví účastníků a byl nařízen jejich prodej. Rozsudek soudu prvního stupně tedy splňuje veškeré požadavky kladené na něj úpravou § 157 odst. 2 o. s. ř..
28. Pokud žalovaný namítal, že zbraně nelze vypořádat jako movité věci, tak s tím se odvolací soud ztotožňuje. Byly totiž prodány po rozvodu manželství účastníků a tito učinili nespornou získanou kupní cenu ve výši 3 000 Kč. Je tedy třeba vypořádat právě tuto hodnotu, nikoliv jednotlivé věci, a započíst ji na podíl žalovaného, neboť právě on tyto finanční prostředky získal, a tedy měl v držení.
29. Ohledně bubnové sekačky a traktoru domácí výroby vzala žalobkyně v průběhu odvolacího řízení žalobu zpět, s čímž žalovaný souhlasil. Odvolací soud proto v tomto rozsahu rozsudek soudu prvního stupně zrušil a řízení zastavil.
30. Co se týče traktoru TK14, tak odvolací soud činí skutkový závěr, že nebyl součástí společného jmění účastníků. Má za jednoznačně prokázané, že tuto věc zapůjčil žalovanému M. T. Výpověď jmenovaného svědka hodnotí odvolací soud jako naprosto spontánní a věrohodnou, když mimo jiné uvedl i okolnosti odůvodňující inzerci žalovaného týkající se traktoru na internetovém portálu. Svědek také popsal stroj, který žalovanému zapůjčil, shodně s jeho vyobrazením na fotografii založené do spisu na č. l. 75, z níž žalobkyně vycházela co do identifikace této věci. Odvolací soud proto ve vztahu k traktoru TK14 žalobu zamítl.
31. V odvolacím řízení byly také zpracovány znalecké posudky na ocenění automobilu č. 1 a bagru, a to v souladu se změnou rozhodovací praxe Nejvyššího soudu, podle níž je třeba zásadně stanovit pro účely vypořádání obvyklou cenu v době rozhodování s ohledem na současný stav věci (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2020, sp. zn. 22 Cdo 1205/2019, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 103/2020). Nově zjištěná cena automobilu č. 1 tak činí 13 455 Kč (v této hodnotě byl přikázán žalobkyni, která o něj měla zájem a má ho v držení) a bagru

250 120 Kč (který byl z týchž důvodů přikázán žalovanému). Odvolací soud neshledal u bagru důvody pro uplatnění výjimky z výše uvedeného pravidla pro ocenění požadovanou žalobkyní, tj. stanovit jeho cenu podle stavu ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství. Žalobkyně totiž odůvodňovala požadavek tím, že žalovaný má bagr po celou dobu v držení a užívá jej. Ze znaleckého zkoumání naproti tomu vyplynulo, že bagr zjevně není dlouhodobě užíván a jeho stav je za poslední roky de facto neměnný. Nebyly tedy shledány takové okolnosti případu, jež by odůvodňovaly odklon od nyní nově upravené zásady pro ocenění aktiv společného jmění manželů.

32. Ohledně zjištění, které movité věci byly nabyty ze společných prostředků účastníků za trvání manželství, a jaká je jejich obvyklá cena, vychází odvolací soud (stejně tak jako soud prvního stupně), vyjma korekcí popsanych v odstavci 28. až 31. odůvodnění, z nesporných tvrzení účastníků. Činí tedy závěr, že aktiva společného jmění účastníků tvoří (až na bubnovou sekačku, traktor domácí výroby, zbraně a traktor TK14, o nichž bylo rozhodnuto jiným způsobem), movité věci specifikované v odstavci 1. odůvodnění tohoto rozsudku, a to automobil č. 1 v hodnotě 13 455 Kč, automobil č. 2 v hodnotě 60 000 Kč, bagr v hodnotě 250 120 Kč a ostatní vypořádané movité věci v hodnotě 0 Kč.
33. Co do rozdělení movitých věcí se odvolací soud ztotožnil s tím, jak je provedl soud prvního stupně. Proto byly žalobkyni přikázány do výlučného vlastnictví věci uvedené ve výroku II. a) a žalovanému ve výroku II. b) tohoto rozsudku. Žalobkyně tedy získává automobil č. 1 v hodnotě 13 455 Kč, žalovaný získává ostatní movité věci v celkové hodnotě 310 120 Kč.
34. Odvolací soud nesouhlasí s námitkami žalovaného týkajícími se způsobu vypořádání nemovitostí. Toto aktivum zaniklého společného jmění lze vypořádat především jeho přikázáním do výlučného vlastnictví jednoho z bývalých manželů, což nebylo v nyní posuzovaném případě, s ohledem na stanoviska účastníků a nedostatek finančních prostředků k výplatě částky na vyrovnání podílů na obou stranách, možné. Rovněž nebylo možné reálné rozdělení nemovitostí, v tomto ohledu odvolací soud odkazuje na odstavec 25. odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně. A nebylo možné ani přikázání nemovitostí do podílového spoluvlastnictví účastníků. Jednak jde o naprosto výjimečný způsob, který přichází v úvahu jediné tehdy, když jiné řešení není možné, jednak musí vycházet z okolností případu (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 5655/2015). Přičemž právě okolnosti případu jsou pro tento způsob vypořádání kontraproduktivní. Mezi účastníky totiž existují velmi negativní vztahy dané skutečnostmi na straně žalovaného, který byl za dlouhodobé chování k žalobkyni pravomocně odsouzen. Za této situace těžko očekávat, že by účastníci byli schopni dohodnout se na podstatných otázkách správy nemovitostí, a už vůbec nelze předpokládat, že by byli schopni nemovitosti společně a poklidným způsobem užívat. Přikázáním do jejich podílového spoluvlastnictví by rozhodně nebylo nastoleno konečné řešení vztahů účastníků k tomuto majetku, naopak by byla navozena situace, která by s pravděpodobností hraničící s jistotou vyvolala další soudní spory (zejména o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví). Jsou tak dány důvody, které z pohledu ustálené rozhodovací praxe vylučují žalovaným požadovaný způsob vypořádání nemovitostí (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 559/2004).
35. Vzhledem k uvedeným skutečnostem nelze zohlednit, že se v sousedství nemovitostí nacházejí jiné nemovitosti účastníků, které jsou předmětem jejich podílového spoluvlastnictví. Tyto navíc nejsou předmětem současného sporu, takže ani z tohoto pohledu na ně není možné vázat způsob vypořádání aktiv zaniklého společného jmění.
36. Ze všech popsanych důvodů se odvolací soud naprosto ztotožnil s tím, jakým způsobem vypořádal nemovitosti účastníků soud prvního stupně, neboť i on považuje prodej nemovitostí a rozdělení jeho výtěžku za nejspravedlivější způsob vypořádání vztahů účastníků k té nejpodstatnější majetkové hodnotě, jež tvoří předmět jejich zaniklého společného jmění.

37. Odvolací soud uzavírá, že vypořádávaná aktiva zaniklého společného jmění účastníků představují celkem hodnotu 326 575 Kč (cena automobilu č. 1 ve výši 13 455 Kč + cena automobilu č. 2 ve výši 60 000 Kč + cena bagru ve výši 250 120 Kč + kupní cena za zbraně 3 000 Kč). Z této hodnoty by se každému z nich, při aplikaci pravidla podle § 742 odst. 1 písm. a) o. z., mělo dostat 1/2, tj. 163 287,50 Kč.
38. Odvolací soud však má jednoznačně za to, že jsou v posuzovaném případě dány důvody pro odklon od principu rovnosti podílů. Již v řízení před soudem prvního stupně vyšlo najevo, že se žalovaný soustavně a dlouhodobě dopouštěl na žalobkyni psychického a fyzického týrání, a že byl za tento skutek pravomocně odsouzen. Po doplnění dokazování rozsudkem v této trestní věci dospěl odvolací soud k závěru, že chování žalovaného zakládá okolnosti pro disparitní vypořádání. Takový závěr přitom může soud učinit na základě své vlastní úvahy, nikoliv jen na návrh účastníka (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 6109/2017).
39. Odvolací soud s touto svou úvahou, v rámci zachování předvídatelnosti soudního rozhodnutí, účastníky seznámil. Žalovaný na to namítl, že takový postup považuje za nepřijatelný, neboť není možné, aby na základě jím podaného odvolání došlo v odvolacím řízení ke zhoršení jeho postavení. K této námitce odvolací soud uvádí, že zásada zákazu reformationis in peius (výslovně vtělená do úpravy § 259 odst. 4 trestního řádu) se v civilním řízení zásadně neuplatní (srovnej rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 230/04 či sp. zn. IV. ÚS 2408/20).
40. Odvolací soud má za to, že důvody pro disparitní vypořádání spočívají v negativních okolnostech v manželství (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 5228/2015). Žalovaný totiž nejméně po dobu deseti let soustavně páchal na osobě žalobkyně trestnou činnost v podobě hanlivého oslovování, nadávek, urážlivého vyjadřování se o žalobkyni v rodinném prostředí, mezi známými i na veřejnosti, v podobě de facto neustálých fyzických ataků, jež v některých případech dosáhly i vyšší intenzity, stejně tak jako v podobě omezování žalobkyně v naprosto běžných činnostech, jako je spánek v ložnici či možnost sledovat podle jejího přání televizní vysílání. V popsaném chování žalovaného spatřuje odvolací soud příkrý rozpor s dobrými mravy, které by lidé žijící v manželském svazku, měli vůči sobě zásadně dodržovat (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 5133/2016).
41. Odvolací soud vzal při úvaze, na jaké položky zaniklého společného jmění se bude disparita vztahovat, a v jakém rozsahu ji stanoví, zřetel na intenzitu a dobu trvání závadného chování žalovaného vůči žalobkyni (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1488/2013). Ten svým jednáním de facto dennodenně narušoval její psychickou a fyzickou integritu a lidskou důstojnost, a to nejméně po dobu přesahující deset let. Za těchto okolností má odvolací soud za to, že je třeba vztáhnout disparitní vypořádání na veškeré položky zaniklého společného jmění účastníků, a to v poměru 70 % ku 30 % ve prospěch žalobkyně.
42. Žalobkyni se dostalo movitých věcí v hodnotě 13 455 Kč (automobil č. 1), žalovanému se dostalo hodnot ve výši 313 120 Kč (movité věci celkem v ceně 310 120 Kč + kupní cena za zbraně 3 000 Kč). Při čisté hodnotě společného jmění 326 575 Kč (viz. odstavec 37. odůvodnění) a při výše uvedeném poměru vypořádání by se však žalobkyni mělo dostat hodnoty ve výši 228 602,50 Kč, tj. o 215 147,50 Kč více. Žalovaný by měl ve výsledku obdržet hodnotu ve výši 97 927,50 Kč. Dostalo se mu však částky 313 120, tedy o 215 147,50 Kč více. Tato suma proto představuje částku, jíž je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni na vyrovnání podílů.
43. Lhůtu k plnění stanovil odvolací soud podle § 160 odst. 1 o. s. ř..

44. Jak již bylo uvedeno, tak se disparitní vypořádání týká všech položek zaniklého společného jmění účastníků. Proto bylo rozhodnuto, že jim bude v poměru této disparity (tedy 70 % ve prospěch žalobkyně a 30 % ve prospěch žalovaného) vyplacen i výtěžek z prodeje nemovitostí.
45. S ohledem na shora uvedené odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. ve vztahu k položce bubnová sekačka a traktor domácí výroby podle § 222a odst. 1 o. s. ř. zrušil a řízení v tomto rozsahu zastavil. Odvolací soud dále rozsudek soudu prvního stupně, vyjma nenapadeného výroku IV., změnil podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
46. Odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř., ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř., rozhodoval i o nákladech řízení před soudem prvního stupně. Vycházel z toho, že řízení o vypořádání zaniklého společného jmění manželů je sporným řízením, takže je třeba posuzovat rozsah úspěchu toho kterého z účastníků (srovnej nálezný Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1441/11). Při stanovení rozsahu tohoto úspěchu vycházel odvolací soud z toho, co a v jaké hodnotě učinil ten který z účastníků předmětem vypořádání, zda a v jakém rozsahu s takovým požadavkem uspěl, a zda a v jakém rozsahu se účastníci na předmětu vypořádání, jeho hodnotě a způsobu rozdělení shodli (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 3331/2014).
47. Žalobkyně, ať už v žalobě či následně, zahrнула k vypořádání movité věci, včetně bubnové sekačky, traktoru domácí výroby, tří kubíkových nádrží obsahujících motorovou naftu a traktoru TK14, nemovitosti, nemovitosti žalovaného a částku 690 000 Kč.
48. Žalovaný zahrnul k vypořádání další movité věci, částku 710 000 Kč a pozemky. Zároveň tvrdil, že traktor TK14 není součástí společného jmění, rozporoval cenu bagru a způsob vypořádání bubnové sekačky a traktoru domácí výroby.
49. Ohledně vypořádání části movitých věcí a toho, že nemovitosti byly získány za trvání manželství ze společných prostředků, se účastníci shodli, a proto odvolací soud v tomto rozsahu hodnotí jejich úspěch a neúspěch jako rovnocenný.
50. Ve zbývajících částech aktiv zahrnutých k vypořádání byla žalobkyně úspěšná co do movitých věcí uvedených ve výroku II. a) a II. b) tohoto rozsudku a ohledně způsobu vypořádání nemovitostí. Rozsah jejího úspěchu dále představují položky, v nichž neuspěl žalovaný, což je částka 710 000 Kč, pozemky a část movitých věcí navržených žalovaným, ohledně kterýchžto položek bylo řízení zastaveno, či byl návrh odmítnut.
51. Žalovaný uspěl s tvrzením, že traktor TK14 není součástí společného jmění účastníků. Rozsah jeho úspěchu dále představují položky, v nichž neuspěla žalobkyně, což je částka 690 000 Kč, tři kubíkové nádrže, nemovitosti žalovaného a část movitých věcí navržených žalobkyní, ohledně kterýchžto položek bylo řízení zastaveno.
52. Odvolací soud dále, jako podstatnou skutečnost k posouzení rozsahu úspěchu toho kterého z účastníků, hodnotí výsledné disparitní vypořádání. Důvody, pro které k němu došlo, a z toho vyplývající poměr podílů na zaniklém společném jmění účastníků, mají podle úvahy odvolacího soudu na poměr úspěchu a neúspěchu ve věci zásadní dopad. Ve výsledku tak odvolací soud považuje žalobkyni za úspěšnou v rozsahu 60 %, žalovaného v rozsahu 40 %. Žalobkyně je tedy převážně úspěšná co do 20 %.
53. Za účelně vynaložené náklady žalobkyně považuje odvolací soud zaplacený soudní poplatek ve výši 7 000 Kč, odměnu advokáta podle § 8 odst. 6 ve spojení s § 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále

jen „advokátní tarif“) ve výši 20 180 Kč za jeden úkon právní služby (z tarifní hodnoty 2 963 287,50 Kč, jakožto 1/2 všech hodnot, které účastníci zahrnuli k vypořádání, konkrétně částek 710 000 Kč, 690 000 Kč, 4 200 000 Kč jakožto hodnoty nemovitostí, 3 000 Kč jakožto ceny zbraní a 323 575 Kč jakožto vypořádávaných movitých věcí), a to celkem za 17 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, sepsání podání ze dne 21. 2. 2017, 29. 3. 2017, 27. 6. 2017 a 27. 2. 2019, účast při jednání dne 8. 3. 2017, 31. 10. 2018 v trvání přes dvě hodiny, 5. 12. 2018 v trvání přes dvě hodiny, 18. 1. 2019, 13. 2. 2019 v trvání přes dvě hodiny, 27. 3. 2019, 25. 9. 2019 a 19. 2. 2020), dále podle § 11 odst. 2 písm. h) ve spojení s odstavcem 3. tohoto ustanovení advokátního tarifu 50% odměna ve výši 10 090 Kč za jeden úkon představující sepsání jednoduchého podání ze dne 19. 6. 2017, tj. celkem ve výši 353 150 Kč, dále 18 paušálních náhrad podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč za uvedených 18 úkonů, tj. částku 5 400 Kč, dále náhradu za promeškaný čas podle § 14 odst. 2 advokátního tarifu v částce 10 090 Kč za účast na jednání 26. 4. 2017, které bylo odročeno bez projednání věci, a konečně 21 % sazbu DPH, jejímž je zástupce žalobkyně plátcem, z odměny a náhrad, v částce 77 414,40 Kč. Celková výše nákladů žalobkyně činí 453 054,40 Kč, 20 % úspěchu představuje (po zaokrouhlení) 90 611 Kč a tuto částku je třeba žalobkyni přiznat.

54. O nákladech řízení před odvolacím soudem bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 2 o. s. ř. za použití § 142 odst. 2 o. s. ř. z týchž důvodů jako shora. Účelně vynaložené náklady žalobkyně za odvolací řízení představují odměnu advokáta podle § 8 odst. 6 ve spojení s § 7 bod 6 advokátního tarifu ve výši 17 380 Kč za jeden úkon právní služby (z tarifní hodnoty 2 263 287,50 Kč, jakožto 1/2 hodnot, které byly předmětem odvolacího řízení, tj. 4 200 000 Kč jakožto hodnoty nemovitostí, 3 000 Kč jakožto kupní ceny za zbraně a 323 575 Kč jakožto vypořádávaných movitých věcí), a to za 3 úkony (sepsání podání ze dne 30. 9. 2020, účast na jednání dne 18. 2. 2021 a 25. 3. 2021) celkem ve výši 52 140 Kč, paušální náhradu za tyto 3 úkony podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč, celkem ve výši 900 Kč, náhradu za ztrátu času na cestě k jednání soudu v rozsahu 8 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, cestovné ke dvěma jednáním, které při délce jedné cesty na trase [REDAKCE] a zpět 110 km, průměrné spotřebě pohonných hmot 6,53 l/100 km, ceně pohonné hmoty podle vyhlášky č. 589/2020 Sb. ve výši 27,80 Kč/l a průměrné náhradě 4,40 Kč/km podle téhož předpisu, činí celkem 1 305,20 Kč, a náhradu 21 % sazby DPH ve výši 11 580,49 Kč. Celkem tedy činí náklady žalobkyně 66 725,69 Kč, z toho 20 % úspěchu představuje (po zaokrouhlení) 13 345 Kč a tuto částku je třeba žalobkyni přiznat.
55. Lhůtu k plnění náhrady nákladů řízení mezi účastníky stanovil odvolací soud podle § 160 odst. 1 o. s. ř., platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř..
56. Odvolací soud podle § 224 odst. 1 o. s. ř. za použití § 148 odst. 1 o. s. ř. rozhodl i o náhradě nákladů řízení státu, které byly vynaloženy v řízení před soudem prvního stupně. V řízení před soudem prvního stupně bylo znalci PaedDr. Stanislavu Hončíkovi přiznáno znalečné ve výši 4 610 Kč a znalci Vladimíru Srbovi celkem ve výši 2 625 Kč, tj. celkem 7 235 Kč. Odvolací soud vzal při kalkulaci náhrady nákladů v úvahu rovněž skutečnost, že žalobkyně zaplatila na zálohách na dokazování před soudem prvního stupně 3 000 Kč, tato záloha byla zcela spotřebována na výplatu znalečného. Žalovaný uhradil zálohu ve výši 2 500 Kč, z níž byla spotřebována částka 1 575 Kč na znalečné pro Vladimíra Srba. Při zohlednění míry neúspěchu žalobkyně 40 % na ni připadá z celkově vyplaceného znalečného (7 235 Kč) částka 2 894 Kč, kterou jí složená záloha ještě o 106 Kč přesahuje. Žalobkyně proto již nebude na náhradě nákladů státu za řízení před soudem prvního stupně platit ničeho. Na žalovaného připadá v rozsahu jeho neúspěchu 60 % částka 4 341 Kč, z níž je třeba odečíst část jím složené a zároveň spotřebované zálohy 1 575 Kč (zbytek složené a nespotebované zálohy musí soud prvního stupně žalovanému vrátit) a dále částku 106 Kč, zůstává tedy částka 2 660 Kč, která mu byla uložena k zaplacení. Odvolací soud ohledně této částky provedl v písemném vyhotovení rozsudku podle § 164 o. s. ř. opravu chyby v počtech.

57. Odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. za použití § 148 odst. 1 o. s. ř. rozhodl také o náhradě nákladů řízení státu, které byly vynaloženy v odvolacím řízení na znalečné pro znalce PaedDr. Stanislava Hončíka v celkové výši 5 535 Kč, a pro znalce Jaromíra Bulu ve výši 2 169 Kč, tj. celkem ve výši 7 704 Kč. Z toho připadá při neúspěchu 40 % na žalobkyni částka 3 082 Kč a na žalovaného při neúspěchu 60 % částka 4 622 Kč. Tyto sumy byly účastníkům uloženy k zaplacení.
58. Lhůta k plnění náhrady nákladů státu byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř., a to na účet soudu prvního stupně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Mělníku za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání **lze** podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř..

Dovolání **nelze** podat jen proti výrokům o nákladech řízení.

Praha 1. dubna 2021

JUDr. Martina Štolbová v. r.
předsedkyně senátu